

9. května 1936 italský diktátor Mussolini vyhlásil Italskou východoafrickou říši (Africa Orientale Italiana) vzniklou z okupované Habeše, dnešní Etiopie, a italských afrických kolonií v Eritreji včetně Italského Somálska. Říše neměla dlouhého trvání, v roce 1941 se do země vrátil habešský

» Ke konci roku 1941 byli Italové vyhnáni, do země se vrátil habešský císař Haile Selassie (vpravo), ale v Etiopii a okolí fakticky vládli Britové

Italští partyzáni V AFRICE

MILAN KOVÁŘ

císař, aby za britské pomoci vedl boj proti italským okupantům. Do konce listopadu 1941 byli Italové vyhnáni.

Poté, co se italský generál Guglielmo Nasi v Gondaru s většinou vojáků italské koloniální armády vzdali, mnoho italských vojáků se rozhodlo pokračovat v boji na území Etiopie, Eritreje a Somálska formou partyzánské války. Podle italských historiků se jednalo o 7000 vojáků chovajících v srdci naději, že německo-italská armáda pod vedením generála Rommela porazí Spojence a situace se opět obrátí ve prospěch fašistů.

Italští vojáci vytvořili několik partyzánských formací. Nejvýznamnější byly Fronte di Resistenza (fronta odporu) a Figli d'Italia (Synové Itálie). První pod velením majora Lucchettiho působila ve velkých městech bývalé Italské východoafrické říše s cílem sabotážních akcí a získávání zpravodajských informací o britských silách. Formace Synové Itálie byla založena v září 1941 z fašistické dobrovolné organizace.

» „My se vrátíme,“ hlásá tento italský plakát

Působila jak proti britským vojákům, tak i proti kolaborantům na straně domorodců. Další formace byly Tigray v čele s poručíkem Amedeem Guillemem, založená počátkem roku 1942 zejména na pomoc italským uprchlíkům z britského zajetí, skupina v Desce (severní Etiopie) pod velením majora Gobbiho, formace kapitána Paola Aloisiho v Etiopii, formace kapitána Leopolda Rizzo v Etiopii, formace kapitána Francesco De Martini v Eritreji, plukovníka Calderari v západní Etiopii/Somálsku, plukovníka Di Marco v Oga-denu, centuriona De Varda v Somálsku, plukovníka Ruglia u Danakil, plukovníka Nina Tramontiho v Eritreji...

Vedle odhodlaných italských vojáků se na partyzánských aktivitách podíleli i civilisté, jak italští, tak domorodí. Jejich aktivity však ochably po porážce jednotek Osy u El Almeinu v roce 1942.

Italské partyzánské jednotky byly organizovány do takzvaných bande neboli skupin; od ledna 1942 byla většina italských partyzánských formací v Etiopii pod jednotným velením italského velitelství fašistické milice, v jehož čele stál generál Muratori.

Jejich výzbroj byla velmi pestrá: v základu pistole Beretta, staré pušky modelo 91 (opakovací puška Carcano), lehké kulomety Breda model 30, těžké kulomety Fiat a Schwarzlose, ruční

» Kapitán vojenské zpravodajské služby SIM Francesco De Martini stál v čele jedné partyzánské formace působící v Etiopii a Eritreji. Po porážce italských jednotek odešel do hor, aby se zapojil do partyzánských bojů. V lednu 1942 provedl sabotážní útok na britský muniční sklad v Massaua. Brzy po něm byl zajat, ale podařilo se mu uprchnout do Jemenu, odkud organizoval skupinu eritrejských námořníků získávajících zpravodajské informace o britských plavidlech v Rudém moři. Na jednom z plavidel této zpravodajské sítě se v srpnu 1942 vrátil do Eritreje, kde byl záhy zajat. Po válce byl vyznamenán Zlatou medailí vojenské chrabrosti.